

БРЫЛАЎУСКІ летапіс

"Куды б чесе ты заброяті,
Калі б не вёсака Брылы?.."

№ 10
(152)
май
2011 г.

ІНФАРМАЦЫЙНА - ГРАМАДСКІ БЮЛЕТЭНЬ

Выдаецца з мая 2006 г.

Помніць і шанаваць

*В*учні Кадзінскай школы вельмі добра ведаюць, што трэба помніць і шанаваць сталых людзей. Вось Дзіяна Пшанічна разам са сваімі аднакласнікамі завітала да Ніны Яфімаўны Мяшковай (на фота), каб павіншаваць яе з Днём Перамогі і запытала: «А ці трэба чым дапамагчы?» ...

07/05/2011

Помніць і шанаваць

 ...І трэба было бачыць якій радасцю засвяцілася Ніна Яфімаўна! І як яшчэ доўга рассказала пра сваё жыццё, а потым, развітаўшыся, стаяла на ганку хаты і глядзела ўслед шумлівай юнацкай кампаніі...

А школьнікі тым часам працягвалі свой перадсвяточны маршрут і завіталі з віншаваннямі да Ніны Васільеўны Цепляковай, што жыве на вуліцы Палівой, а потым завярнулі на Зарэчную да Евы Сіманаўны Аляксенка. І апошній павіншавалі

07/05/2011

Віншаванне
ад Дзіяны Пшанічнай

07/05/2011

Арцём Гулакоў, Аляксандр Бураеў, Вольга Мікалаеўна Яцкова, Дзіяна Пшанічнай, Ніна Яфімаўна Мяшкова, Вадзім Сідараў, Святаслаў Меляшкоў

07/05/2011

Арцём Гулакоў
заўсёда рады дапамагчы...

07/05/2011

Арцём Гулакоў
віншуе
Еву Сіманаўну
Аляксенка

Фотаздымкі М.Яцкова

Віншаванне для
Ніны Васільеўны
Цепляковай
з рук
Аляксандра
Бураева

07/05/2011

Вадзім Сідараў
уручае віншаванне
Яўгеніі Рыгораўне Патоцкай

Яўгенію Рыгораўну Патоцкую, якая ў ваеннае ліхалецце спазнала жахі нямецкага канцлагера, але ўсё вытрымала і не зламалася. І мы павінны ведаць пра гэта. А таксама і пра тое, якім складаным было жыццё ў нашых бабуль і дзядуль...

Вольга ЯЦКОВА, настаўніца.

Выганяй!..

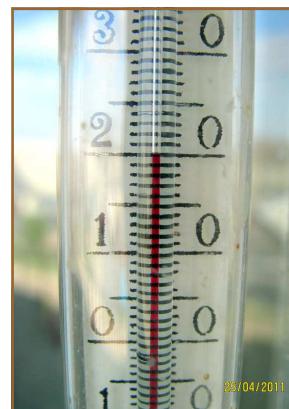
6 мая 2011 г. наше вяскоўцы адчынілі свае падворкі і адправілі кароў на выган. З мясцовым кіраўніцтвам ёсць дамова аб месцах выпасу. У гэтым годзе ў статку крыху болей за 20 галоў, але людзі памятаюць тыя часы, калі на навакольных лугах пасвілася больш за 120 кароў. **М.Я.**

На фота: брылёвец Віктар Мікалаевіч Парфененка:
“Будзем з малаком!..”

Пачалося...

Даволі хутка вясна “пагнала” тэмпературны слупок угору. Ужо з другой паловы красавіка градуснік пачаў паказваць +20 і вышэй. Але ўсе мы ўжо перажылі мінулагоднюю спякоту, таму сёлетняя акліматызацыя, як кажуць спецыялісты, будзе хутчэйшай і менш хваравітай. Таксама вучоныя сцвярджаюць, што на Беларусь з поўдня паступова насоўваецца геаграфічная шырата цяперашняй Украіны, і гэта кардынальным чынам будзе ўплываць на ўсе бакі нашага жыцця. У прыватнасці, трэба будзе мяняць канцепцыі развіцця сельскай гаспадаркі. **М.Я.**

На фота: 25 красавіка 2011 года ў 13.27 градуснік паказаў +20 у цені.

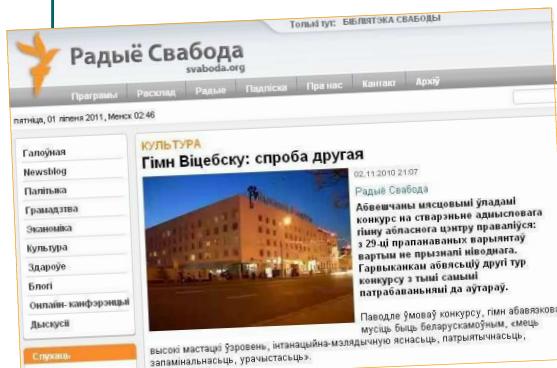

Зіма не зліграю!..

Негледзячы на тое, што ацяпляльны сезон скончыўся зусім нядайна, на брылёўскім участку МУКП “Жылкамгас” пачалася падрыхтоўка да новага сезона -- у адпаведных месцах складзіруюцца дровы. Кіраўнік работ А.М.Сілкоў запэўніў, што будзе зроблена ўсё, каб ў кватэрах і дамах брылёўцаў наступнай зімой было цёпла. **М.Я.** 25.04.2011 г.

У кожнага стагоддзя свой Кастусь...

Імя: Мікола Яцкоў Гарод: Брылі
03.11.2010 01:36

Паколькі адна з маіх песен была афіцыйна зацверджана ў якасці "Гімна Магілёва" і як-нікі волгі маєца, малу з'яўляліся заявіць наступнае.
Спачатку траба абвесьці конкурс на лепшы верш для гімна Віцебска. Адшыфаваць яго, давесці "да разуму". А потым ужо прапаноўваць яго кампазітарам - нахай робіць музыку. А потым нахай народ паслухае - прычым, не абавязково прафесіоналы з кансерваторыі. І тое, што ляжа на сэрца, і будзе галубай песнай горада. А тое, што робіцца з артыстамі з Віцебску - гэта не зусім тое што траба. Дарчы, калі будучы добры тэкст, з задавальненнем прыму ўзел на конкурсе. Люблю пісаць гімы))

Імя: удзельнік конкурсу Гарод: Віцебск
03.11.2010 08:57

Вось які варыянт прапанаваў я:

НЯМА ДАРАЖКІ

Заможны сын вяльможнае Давіны,
Славутая стацца абласця.
З вікоў хрысцій віцбічай званы
Нащадкамі Альгерда і Мінай.
Прывет:
Утупным, хлебасольным і гасцінным
Наш Віцебск называюць нездарма.
На свецце ёсць прыгожая мясціна,
Ды дараражкі за этую няма.

Тут з васільком шагалаўскі пейзаж.
Тут для сабору спагада і лагода.
Славянскі спев у свет пльве наўсцяж
І родніц душы сэрца і народы.

Свяцло бароз кальца дзвінскі плес.
Кейтней, красуй у клюпатах надзённых
Наш родны горад, наш чашаслы лёс,
Адзіны, непатортны, нарачоны...

Імя: Мікола Яцкоў Гарод: Брылі
03.11.2010 13:16

Вельмі сур'ёзна заяўка ад сп. Удзельніка конкурсу! Тут практычна ўсё, што трэба - і історыя, і Шагал, і Славянскі базар, і надзённыя клюпата. Буду думаць...

Y сё пачынаецца ад самага пачатку. І знаёмствы так-сама. Прычым, знаёмствы гэтыя могуць узімаць, як нам падаецца, зусім раптоўна. Але потым аказваецца, што ў нашым жыцці няма нічога раптоўнага ды выпадковага -- усё наканавана лёсам...

У лістападзе мінулага года я звярнуў увагу на адну інфармацыю на сайце “Радыё Свабода”. Там гаворка ішла пра тое, што ў Віцебску безвынікова прыйшла чарговая спроба стварыць гімн горада. А паколькі ў мене ёсць воўпыт стварэння такіх песень, то я, як кажуць, уставіў тут сваіх пяць капеек -- даслаў на сайт прапановы па гэтаму пытанню. І літаральна адразу ўбачыў адказ -- надрукаваны тэкст варыянту гімна. (Вось што значыць інтэрнэт!). А калі ёсць верш (і неблагі да таго ж!), то чаму не з'явіца мелодыі? І яна, вядома, з'яўлялася - урачыстая і ўзнёслая, у поўнай адпаведнасці з настроем верша.

А астатнія ўжо было не вельмі складана: пераслаў гэты варыянт аўтару слоў, а той даслаў мне ў адказ сваю кніжку вершаў “Пока дышу”, з якой я даведаўся, што заувесь яго Кастусь Севярынец, нарадзіўся ён на Гомельшчыне, працаваў настаўнікам і дырэктарам сельскай школы, а потым сур'ёзна займаўся журналістыкай і быў спецыяльным карэспандэнтам па Віцебскай вобласці не-калькіх рэспубліканскіх выданняў. І заўсёды пісаў вершы - на рускай і на беларускай мовах.

У яго дружная сям'я - жонка Таццяна, дачкі Ганна і Дар'я ды сын Павел. Усе дзецы атрымалі добрую адукцыю, знайшлі сябе ў жыцці і вельмі добра разбіраюцца ў сутарэннях і літаратуры, і сучаснага жыцця. Трэба дадаць, што Павел, падхапіўшы бацькоўскія пачынні, піша сур'ёзную прозу і не так даўно быў прыняты ў Саюз беларускіх пісьменнікаў.

Няма дараражкі
(Гімн Віцебска)

Музыка Міколы Яцкоў

Слова Кастуся Севярынца
Стрымана, велична

= 80-82

G C G C
За-мож-ны сын вяль-мож-ни-е Даві-ны, слав-
бу-та-я ста-цица аб-лас-на-я, з ві-коў хры-сці-лі віц-бі- чау-
ко-ни на-щад-ка-мі Аль-гер-да і Мі- на-я.
Ві- цеб-ск, Ві- цеб-ск, ия- ма да- ра- жай, ия-
хай ця- бе Бог бе- ра- жай.

Заможны сын вяльможнае Давіны,
Славутая стацца абласця.
З вікоў хрысцій віцбічай званы
Нащадкамі Альгерда і Мінай.

Прим. п. ў: Віцебск, Віцебск –
Няма дараражкі!
Няхай імце Бог беражск!

Тут з васільком шагалаўскім пейзажем,
Тут для сабору гасцініцэй і лагода.
Славянскі спев у свет пльве наўсцяж
Ядзі душы, срэмы і народы.

Прим. п. ў:

Слагаду на пабейзе Хрыстос,
І меч баронія да навалы чорнай
Наш родны горад, наш чашаслы лёс –
Адзіны, непатортны, нарачоны.

Прим. п. ў:

А тым часам гарталіся старонкі да- сланага паэтычнага зборніка і з'яўляліся песні. А калі іх назбіралася больш за дваццаць, я адправіў увесь гэты канцэрт свайму шаноўнаму сааутару. Кастусь вельмі ўзрадваўся і прапанаваў нейкім чынам агучыць на публіку усё назапашанае. І такая магчымасць з'явілася 28 мая 2011 года, калі менеджэр магілёўскага грамадска-асветніцкага цэнтра “Кола” Зміцер Антончык пра- панаваў памяшканне для правядзення вечарыны.

І Кастусь Севярынец, упершыню ў жыцці прыехаўшы у Магілёў, з вялікай цікавасцю агледзеў горад і па- спяшаўся да сваіх слухачоў, каб рас- казаць пра сябе, пра жыццё і пра- чытаць свае непаўторныя вершы. А я спяваў песні, і было бачна, што яны прыйшліся даспадобы і аўтару, і слухачам.

А ўвечары віцебскі госьць ужо аглядаў нашы Брылі, і сяброўская гутар-

Севярынец
і Ленін

Адсюль
пайшоў
Магілёу...

Гучаць
вершы...

Ляцяць
песні...

Зміцер Антончык
здымае для гісторы

Слухаюць
паэта...

Разгітальны здымак
на каменскім прыпынку

Разам з Беларуссю

Музыка Міколы Яцкова

Словы Кастуся Севярынца

Рухава = 112

Да баш-коў-са- га ма-ро-га пры-и-а-зе да - ро - га, тут ра - дзі- на,

тут Ра-дзі- ма- да-ле-ни- я бо - гам, як си-ноў- на - е пры-зан-не

ура-да-е-и і ху-ре- хай паў-ста-не час-та- ран-не па- над Бе-ла-ру-сю.

(В ака- лі- з)

Хай паў - ста - не

чи- с- та- ран- не па - над Be - la - ru - сю.

1. Да ба-шкоў-сага па-ро-га
Прывіле- дарога.
Тут - ра-дзі- ма- да-ле-ни- я
Да-ле-ни- я Богам.
Як си-ноў- на - е пры-зан-не
ура-да-е-и і ху-ре-
Хай паў-стас-ча-ти ран-не
Хай паў-стас-ча-ти ран-не
Хай паў-стас-ча-ти ран-не

2. Вэр-на на рат-ных по-лі
Тут чу-хан-на бі-лі:
Баран-лі чи-ас-це-до-ло,
Боло-баран-лі,
Я за іх ся-тыв души
Цх-ха памало-ся...

Не аду-жашь лютым сно-жам
Любай Беларус!

Не аду-жашь лютым сно-жам
Любай Беларус!

3. Мне не тра-бо тое неба
Да чу-хе со-ни.
Мне б аг-е-ль-ы
мне б праме-ни-чк

З роднага вала-ни-ца
На свято і на чи-слы-ца
Па-ймо-ну-шы-ся,
Бо да смрті май сир-на
Разам з Беларус!

Бо да смрті май сир-на
Разам з Беларус!

И зда-ецца, Магілёу
Пры-язна і ў-це-шна
Паглядае з-пад Брылёу
На мяне з усме-шай.

ка пацягнулася далёка ў ноч...

Літаральна праз дзень я атрымаў ад Кастуся вось гэты верш, які проста папрасіўся на старонку нашага “Брылёўскага летапісу”:

3 Магілёва праз палі
Ногі, нібы ў свята,
Прыявлі мяне ў Брылі
Да сяброву хату.
Як жа ўтульна тут сядзець
За сяброўскай чаркай!
Вочы ў очы паглядзець,
Размаўляць не шпарка.

Тут знікае тлум і шум
У быседзе вольнай:
Прыгарне душа душу
Песняю супольнай.
Сэрцу цéпла на Зямлі,
Радасна і шчасна,
Што мігцяць яму Брылі
Зоркаю нязгаснай!...

1. Да ба-шкоў-сага па-ро-га
Прывіле- дарога.
Тут - ра-дзі- ма- да-ле-ни- я
Да-ле-ни- я Богам.
Як си-ноў- на - е пры-зан-не
ура-да-е-и і ху-ре-
Хай паў-стас-ча-ти ран-не
Хай паў-стас-ча-ти ран-не
Хай паў-стас-ча-ти ран-не

І, пропускаючи
праз сябе узнёс-
лую і вельмі бе-
ларускую пазію
Севярынца, мне
падумалася так:
“У кожнага
стагоддзя
свой Ка-сту-
сь, які аддасць усё
за Беларусь”.
Што ж тычыцца
гімна Віцебска,
з якога пачалося
наша знаёмства,
то я веру:
ён будзе нашым!

Мікола ЯЦКОЎ.

Ленінскія тайны

(Пачатак у
№ 7 - 9, 2011 г.)

На фото — рядом с Марией Александровной сидят дочь Анна и Иван Сидорович Покровский (Снимок 1885 года)

Диплом с загадкой

ам с детства знакома эта идиллическая картина — образцовая семья Ульяновых. Мария Александровна — за пианино, старшие дети увлечённо читают книги, младшие усердно готовят уроки. И где-то сбоку в приоткрытую дверь видна фигура главы семейства Ильи Николаевича. Обыкновенно за рабочим столом.

Но что происходило в семье Ульяновых на самом деле? Казалось, у детей перед глазами был выдающийся пример: их отец — директор народных училищ Илья Николаевич Ульянов. Человек очень уважаемый, трудолюбивый и порядочный. Не только у нас, но и в мире не сыскать такого человека, который в одной отдельно взятой губернии, создал 434 школы. Великий человек. Но до ма он был никто. Для всех буквально. Начиная с жены и кончая детьми. Потому что всё говорит за то, что ни один ребенок не был его.

И вот она, возможно, главная тайна в жизни Владимира Ульянова. Тайна его рождения...

В Центральном музее Ленина в Москве хранится диплом Владимира Ульянова об окончании Императорского Санкт-Петербургского университета. Вот только получатель диплома не Владимир Ильич Ульянов, а Владимир Иванович Ульянов. Причем отче-

Кто отец Ленина?

ство Иванович в дипломе зачеркнуто, а сверху от руки сделана надпись: «Ильич».

Ошибка в дипломе действительно могла возникнуть из-за простой невнимательности писавшего. И вполне возможно, что Владимир Ульянов сразу не заметил её. Но дома он должен был обнаружить эту неточность обязательно, ведь диплом читали все родные. А обнаружив, непременно обратиться в университет, чтобы исправить отчество. Однако Владимир не стал этого делать

Так кто же этот таинственный Иван, которого Владимир Ульянов считал своим настоящим отцом?

Речь идет о семейном докторе Ульяновых. Этого врача звали Иван Сидорович Покровский. Именно его называют вероятным отцом Владимира Ульянова и других детей Марии Александровны.

Кумушки всё знают

С Марией Александровной Ульяновой Иван Сидорович познакомился еще в Нижнем Новгороде. Так же хорошо он знал и Илью Николаевича. По воспоминаниям очевидцев тех лет, Покровский часто бывал в доме Ульяновых.

Вот что вспоминал один из жителей Ульяновска, который учился в той же гимназии, что и Ленин:

— Город наш маленький, и вообще в тот год, когда мы поступили в гимназию, можете себе представить, 36 — 37 тысяч всего было в Симбирске. И весь город знал, как они вдвоём гуляют, в то время как Илья Николаевич школы создает... Роман Марии Александровны с Иваном Сидоровичем Покровским стал центральной темой для наших любительниц посудачить, хотя в городе никто не сомневался, что они были любовниками. Они и не пытались скрывать свои отношения. В знатных семьях поговаривали, что Иван Сидорович — этот самодовольный и властный субъект — внебрачный сын широко известного в России музыкального критика, литератора и драматурга Александра Дмитриевича Ульянова. А бедолага Илья Николаевич, этот кроткий, но преданный своему делу человек, жил дома на правах постояльца, с которым никто из Ульяновых не считался. Видимо, переживания Ильи Николаевича и стали причиной его преждевременной смерти... (www.tainadiveevo.ru)

БРЫЛЁУСКАЯ БІБЛІЯТЭКА

Ніл Глеевіч

Ніл Глеевіч
Спытаі мужчыну

Спытаі мужчыну,
што доўга пажыў:
— Скажы нам:
а чым ты ў жыцці даражыў,
як Божай любоўю
праудзівай?
— Сям'ёю. Сябрамі.
Радзімай.
— Што першай апорай было для цябе,
калі апынаўся ты ў смутку-журбе
і скруха душу халадзіла?
— Сям'я. І сябры. І Радзіма.
— А што і каго ты тады ўспамінаў,
калі непаўторна штораз пражываў
святлістага шчасця гадзіну?
— Сям'ю. І сябrou. І Радзіму
— Каму ты, утомлены шляхам зямным,
апошні паклон аддасі — перад тым,
як Бог да сябе цябе прыме?
— Сям'і. І сябрам. І Радзіме.

Цітата

Сначала они тебя не замечают, потом смеются над тобой, затем борются с тобой. А потом ты побеждаешь. *Махатма ГАНДИ, индийский политический деятель – об английских колонизаторах.*

14.08.2010 г.

ЖАРА И БЫТОВАЯ ТЕХНИКА
Жаркая погода стала настоящим испытанием на прочность не только для людей, но и для бытовой техники.. Специалисты говорят, что чаще всего ломаются в зной холодильники. При высокой температуре в помещении он перестаёт выделять мороз. Почему? Для любого бытового прибора температура плюс тридцать – серьёзное испытание. В холодильнике могут выйти из строя компрессоры, и фреон, который отвечает за температуру внутри камеры, начинает просачиваться из прибора.

Специалисты рекомендуют соблюдать правила эксплуатации, чтобы избежать поломки. То есть в жаркую погоду холодильник не стоит открывать слишком часто. Ни в коем случае нельзя ставить в камеру горячую еду -- необходимо подождать, пока она остынет.

Коммерсантъ

Не так давно Премьер - министр России В. В. Путин был с визитом в Швеции. Примечательно в этой связи замечание корреспондента «Коммерсанта» Андрея Колесникова по поводу автомобилей, на которых на встречу прибыл шведский король и российский премьер. [«Путин подъехал к его резиденции на своём](#)

photo.kommersant.ru

обычном бронированном *Mercedes Long-Long* и остановился перед крошечной, особенно на фоне *Mercedes*, *Volvo S-40*. Когда сотрудники шведского протокола сказали, что на этой машине на встречу прибыл король Швеции, я сначала хотел рассмеяться этим людям в их лица. Но потом выяснилось, что это правда. Выяснилось экспериментальным путём: я увидел, что на ней король и уехал. За рулём он был сам, естественно», -- пишет корреспондент издания.

САМАЯ НЕЛЕПАЯ СМЕРТЬ

Дебби Миллз, 99-летняя жительница Ньюбрафтона, погибла под колёсами грузовика за 1 день до своего 100 летия. Причём, этот грузовик вёз торт для неё, для празднования её юбилея.

Чыкава ведаць

- Голубой кит весит как тридцать слонов и в длину он как три больших автобуса.
- Птицы колибри, как вертолёты, могут, не меняя положения корпуса, летать в любую сторону по вертикали и горизонтали, а даже вверх ногами.
- Крот может за одну ночь прорыть туннель длиной в 76 метров.
- Акулы, в отличие от рыб, не имеют костей.

Старонку падрыхтавала бібліятэкар Брылёўскай сельской бібліятэкі Юлія ЯЦКОВА

О чём молчат директора школ?

**Какие проблемы сегодня у белорусской школы?
Об этом рассказали на условиях анонимности
директора некоторых школ.**

ОБЯЗАТЕЛЬНАЯ ПОДПИСКА

- Ежеквартально до нас доводится план подписки для школьной библиотеки на государственные СМИ (практически все наименования). И даже на мою маленькую школу этот план может включать 2-3 экземпляра некоторых газет. Зачем? - недоумевает Виктор Васильевич. - Тем более что некоторые газеты никто не читает! В последнее время стали хотя бы частично выделять деньги из бюджета исполкома на подписку на основные государственные издания (еще год назад не выделяли), но на все ведомственные и узкоспециализированные издания приходится подписываться за свои деньги, а их ищи где хочешь... Плюс к этому каждой школе доводится план индивидуальной подписки на государственные журналы и газеты. Выполнение плана жестко контролируется.

КОМУ НУЖНА БУМАЖНАЯ РАБОТА?

- Школа буквально задыхается от так называемого документооборота, - признается Виктор Васильевич. - Количество всевозможных отчетов по различным направлениям деятельности зашкаливает. Если лет 5 назад на месяц хватало 1 пачки бумаги, то сейчас в месяц уходит 2-3 упаковки. Причем отчеты, справки, информация, планы, протоколы часто дублируют друг друга, и вообще непонятно, кому они нужны и чи-

тает ли их кто-нибудь. Парадокс, но эффективность работы школы оценивается прежде всего по объему документов, которые представлены проверяющему: мало документов - значит, плохо работаете! Лично я убежден в том, что методическим кабинетам отделов образования и управлений образования этот ворох бумаги нужен только лишь для того, чтобы лучше и нагляднее представить свою работу. Реальной пользы от этих так называемых документов нет.

ГДЕ ВЗЯТЬ ТОННЫ МЕТАЛЛОЛОМА?

- Внебюджетная деятельность - еще одна головная боль директора школы, - говорит Сергей Иванович. - Хотя ныне действующим законом об образовании и Кодексом законов об образовании прямо запрещается доведение школам каких-либо планов по внебюджетной деятельности, эти статьи как игнорировались, так и игнорируются. Как и прежде, школам доводятся контрольные цифры по сдаче макулатуры, металлолома; количеству средств, которые необходимо заработать от предоставления платных образовательных услуг. Только называются они не плановыми заданиями (это было бы слишком явное нарушение закона),

Металлом, собранный в Кадинской школе.

Фото О.Яцковой

а прогнозными показателями, но от этого суть не меняется, так как прогнозные показатели устанавливаются сверху без всякого учета мнения школьных коллективов и строго обязательны к исполнению. Если с макулатурой всё более или менее выполняется, то с платными образовательными услугами дело намного сложнее. А с выполнением прогноза по сбору и сдаче металлолома - вообще катастрофа! Где школе найти несколько тонн металлолома? Консервными банками и старыми газовыми плитами такое количество не закроешь... Раньше помогали решать проблему промышленные предприятия, но теперь и им установили немалые планы по сдаче металлолома. Недавно услышал забавную историю о том, как одна заведующая детским садом купила на собранные подчиненными деньги требуемое для выполнения прогнозного показателя количество металлолома.

(«Обозреватель»)

Усе нумары «Брылёускага летапісу» можна знойсі на старонках
Беларускай Інтэрнэт - бібліятэкі “Камунікат”
http://kamunikat.org/bryleuski_letapis.html

“БРЫЛЁУСКІ ЛЕТАПІС”
Інфармацыйна-грамадскі бюллетэнь
в. Брылі Магілёўскага раёна
Магілёўская вобласці,
Республіка Беларусь.
Заснавальнік - М.А.Яцкоў

Адказны за выпуск -
Мікалай Адамавіч ЯЦКОЎ
Адрас: 213107 Магілёўскі раён, в. Брылі,
бул. Юблейная 6 - 7
тэл. маб. +375293732886
e-mail: bryli@mail.ru

Матэрыялы друкуюцца на мове аўтарау.
Звязстана і надрукавана
на ўласным абсталяванні.
Падрыхтавана да друку 31.05.2011. 21.00.
Наклад 100 асобнікаў.
Распаўсюджваецца бясплатна.

У афармленні лагатыпу назвы выдання выкарыстан верш Мікалы Шабобіча